

strategi, der er udtrykt i lovforslaget, måske ikke er særlig vis på lidt længere sigt.

Men vi er altså positive over for forslaget.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Kort til hr. Frank Aaen: Nu er det altså ikke alle pensionsudbetalinger, der sker som følge af en pensionsopsparing, man har fået et skattefradrag for. Der er jo også de almindelige sociale pensioner, folkepensionen, invalidepensionen m.v.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

For det første: Som det er blevet sagt, er skatte-tilskuddet jo ikke 40 eller 50, men 100 pct., fordi det er totalskattefinansieret, så derfor er det jo endnu mere interessant, at det bliver beskattet i Danmark og kommer det fællesskab, der har betalt pensionen, til gode. Derudover får alle, der kun har deres folkepension og måske en smule mere at tage med til Italien, skattelettelser ud af det. Det, Dansk Folkeparti gør her med deres indsats i debatten, er altså at forhindre skattelettelser til dem, der får folkepension, for at beskytte dem, der har 400.000 kr. i årlig pension, og det er da virkelig social retfærdighed, der vil noget. Tak for illustrationen!

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enigt i principperne i det forslag, vi drøfter her, og de principper kan vi tilslutte os.

Ministeren er selv inde på noget, der kunne kaldes overgangsregler, og regeringen foreslår et særligt fradrag på 50.000 kr. til de omhandlede personer. Jeg synes, vi må dyrke det lidt mere under udvalgsarbejdet, så vi ser, hvem der bliver ramt og med hvilke beløb, og så håber jeg, vi både kan få en god drøftelse og i givet fald en justering, så vi kan få et tilfredsstillende samlet forslag.

Kim Behnke (FRI):

Man må jo sige, at Folketinget har fået syn for sagn de senere år, efter at vi bad om at få alle dobbeltkatningsoverenskomsterne til forhandling i Folketingssalen. De fylder jo ganske meget på dagsordenen, og det gør bestemt ikke noget, for det er vigtigt, at disse aftaler ikke kun er godkendt af en minister og nogle embedsmænd.

Vi er tilhængere af, at aftalerne altid har OECD-rammerne som udgangspunkt, og derfor er alle de dele af forslaget naturligvis også noget, vi kan støtte. Tilbage er så spørgsmålet om pensionister. Det er jo ikke reguleret af OECD-aftalerne og er derfor noget, Danmark selv forhandler i hvert enkelt tilfælde.

Ministeren skriver i fremsættelsen, at man inspireret af den aftale, der blev indgået med henholdsvis Storbritannien og Canada, også i Italiens tilfælde har indført et særligt fradrag på 50.000 kr. Nu skal det retfærdigvis siges, at det ikke specielt var skatteministeren, der i tilfældet Storbritannien og Canada var indstillet på at indføre en sådan bundgrænse. Det skete efter krav fra et betydeligt antal folketingsmedlemmer, fordi holdningen hos ganske mange fortsat er, at med hensyn til de mennesker, der allerede er fraflyttet Danmark, og som har disponeret og har gjort nogle beregninger over deres indkomstmuligheder resten af livet, er det forkert, at man pludselig ændrer reglerne. Det er jo ikke kun et spørgsmål om, at de pågældende skal betale lidt skat tilbage til Danmark. Nej, det er et spørgsmål om, at de pågældende igen bliver fuldt selvangivelsespligtige over for Danmark. De pågældende mennesker, hvoraf nogle har været fraflyttet Danmark i ganske mange år, skal lige pludselig til at lave fuld selvangivelse til Danmark, og jeg ved fra ganske mange henvendelser, at det er noget, der volder store, store problemer, fordi man har været ude af systemet i nogle år.

Med hensyn til de 50.000 kr. mener jeg også, at udvalgsarbejdet er bedst egnet til at finde ud af, om det nu er det rigtige sted, niveauet er lagt. I et senere forslag vedrørende Belgien er det pludselig 40.000 kr., og for Storbritannien var det, så vidt jeg husker, 60.000 kr. Sammenligner man købekraften i de pågældende lande, har jeg svært ved at se, hvorfor det skulle lande på lige præcis 50.000 kr. i Italiens tilfælde.

Så er der princippet om, at forslaget har en grad af tilbagevirkende kraft, og her kan jeg godt forstå hr. Frank Aaens argumentation om, at de, der har meget, skal betale mere end dem, der har lidt, men det er jo ikke det, der er problemet. Problemet er, at uanset om man har en lille eller en stor pension, påvirker vi med en lovgivning i Danmark pludselig deres økonomiske situation, efter at de pågældende mennesker har disponeret i tiltro til, at de regler, der var gældende, kunne man have tillid til. Men nu laver man regler for folk, der allerede er fra-